

Plzeň dne 27. srpna 2020
Č. j.: MZP/2020/520/882
Sp. zn.: ZN/MZP/2020/520/254

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo životního prostředí, odbor výkonu státní správy III, jako odvolací správní orgán příslušný podle ust. § 79 odst. 3 písm. r) zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZoPK“), a podle ust. § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), projednalo odvolání podaná městysem Netvořice, sídlem Mírové nám. 19, 257 44 Netvořice, spolkem Sdružení Miláčov, z.s., sídlem Vrchotovy Janovice 22, 257 53 Vrchotovy Janovice a panem Josefem Žížalou, bytem Úročnice 4, 256 01 Benešov, všechna směřující proti rozhodnutí Krajského úřadu Plzeňského kraje, odboru životního prostředí, sídlem Škroupova 18, 306 13 Plzeň ze dne 2. 4. 2020, č.j. PK-ŽP/7770/20, kterým bylo na základě žádosti společnosti Ředitelství silnic a dálnic ČR, sídlem Na Pankráci 56, 140 00 Praha 4, rozhodnuto o výjimce dle § 56 ZoPK ze zákazů stanovených v § 50 odst. 1 a 2 téhož právního předpisu k ochraně zvláště chráněných druhů živočichů pro účely realizace stavebního záměru „D3 0303 Přivaděč Týnec n. S., PRAGOPROJEKT, 2016“ v katastrálním území Dunávice, Chářovice, Chleby u Týnce. Podělusy a Týnec nad Sázavou (dále jen „napadené rozhodnutí“), přičemž, za použití ustanovení ZoPK a §§ 67 – 69 správního řádu, rozhodlo takto:

Rozhodnutí Krajského úřadu Plzeňského kraje ze dne 2. 4. 2020, č.j. PK-ŽP/7770/20, **se** podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu **ruší a věc se vrací Krajskému úřadu Plzeňského kraje k novému projednání.**

O d ů v o d n ě n í

Ministerstvu životního prostředí (dále jen „ministerstvo“) byla dne 29. 6. 2020 postoupena výše označená odvolání směřující proti napadenému rozhodnutí Krajského úřadu Plzeňského kraje (dále jen KÚPK). Odvolání městysu Netvořice ze dne 4. 5. 2020, č.j. Netvo/196/2020, bylo KÚPK podáno do datové schránky dne 4. 5. 2020, odvolání spolku Sdružení Miláčov, z.s. bylo KÚPK podáno rovněž do datové schránky dne 4. 5. 2020 a odvolání pana Josefa Žížaly bylo KÚPK doručeno poštou dne 5. 5. 2020. V případě všech tří odvolatelů se jedná o účastníky daného řízení dle § 27 odst. 2 a 3 správního řádu, kterým bylo napadené rozhodnutí

doručováno veřejnou vyhláškou, přičemž k doručení napadeného rozhodnutí došlo v souladu s ustanovením § 25 odst. 2 správního řádu patnáctým dnem po vyvěšení, tedy v tomto případě dnem 20. 4. 2020. Tímto dnem započala současně běžet lhůta k podání odvolání v délce 15 dnů, přičemž posledním dnem odvolací lhůty byl tak den 5. 5. 2020. Z těchto skutečností vyplývá, že ve všech třech případech se jedná o včasná odvolání, přičemž rovněž lze konstatovat, že tato odvolání byla podána aktivně legitimovanými subjekty a splňují veškeré náležitosti nezbytné k jejich řádnému projednání.

KÚPK zaslal odvolání všem účastníkům daného správního řízení postupem s možností se k jeho obsahu vyjádřit. V určené lhůtě tak učinil žadatel, který v rámci písemného sdělení ze dne 10. 6. 2020 shledal námitky odvolatelů nedůvodnými.

Napadeným rozhodnutím rozhodl KÚPK o žádosti společnosti Ředitelství silnic a dálnic ČR, sídlem Na Pankráci 56, 140 00 Praha 4 (dále jen „žadatel“), o povolení výjimky ze zákazů stanovených v § 50 odst. 1 a 2 ZoPK k ochraně zvláště chráněných druhů živočichů pro účely realizace stavebního záměru „D3 0303 Přivaděč Týnec n. S., PRAGOPROJEKT, 2016“ v katastrálním území Dunávice, Chářovice, Chleby u Týnce. Podělusy a Týnec nad Sázavou. KÚPK výrokem I výrokové části napadeného rozhodnutí zamítl na základě § 51 odst. 3 správního řádu žádost o povolení výjimky v části týkající se specifikovaných zvláště chráněných druhů živočichů (dále jen ZCHDŽ), výrokem II pak na základě § 56 odst. 1 a 2 písm. c) ZoPK výjimku pro zde specifikované ZCHDŽ povolil a výrokem III výrokové části napadeného rozhodnutí stanovil na základě § 56 odst. 3 a § 67 odst. 4 ZoPK celkem 26 podmínek pro výkon povolované činnosti a opatření k zamezení či ke zmírnění negativních vlivů zamýšleného zásahu.

Proti napadenému rozhodnutí byla podána výše označená odvolání. Tato se svým obsahem v mnohém překrývají a v zásadě opakují shodné argumenty ke shodným námitkám. Z těchto důvodů se bude dále ministerstvo věnovat obsahu všech tří odvolání současně, a to tam, kde jsou tato co do obsahu shodná, přičemž následně bude reagovat na případné další námitky, která jsou pro jednotlivá odvolání specifická.

Co se týká podkladů odvolacího řízení, vychází ministerstvo při posouzení věci ze stávajícího obsahu správního spisu, přičemž žádné nové podklady do správního spisu nezařazuje. Odvolatel Sdružení Miláčov, z.s. přiložil ke svému odvolání v kopii dokument „Posouzení Rozhodnutí o udělení výjimek pro stavbu dálnice D3 v úseku přivaděč Týnec nad Sázavou“ zpracovaný 28. 4. 2020 RNDr. Mojmírem Vlašínem, soudním znalcem v oboru ochrana přírody, specializace zoologie. Tento dokument ministerstvo neprovedlo jako důkaz a v rámci odvolacího řízení k němu nepřihlédlo, neboť dokument se zabývá právním hodnocením napadeného rozhodnutí a jeho dosavadních podkladů, což je činnost, která zpracovateli dokumentu nepřísluší. Odvolatel učinil jím vybrané závěry dokumentu součástí odvolacích námitek, přičemž ministerstvo se tak těmito zabývá v další části tohoto rozhodnutí na bázi vlastního posouzení podkladů napadeného rozhodnutí. Dále pak žadatel učinil přílohou svého vyjádření dokument „Odborné stanovisko k doručeným odvoláním k rozhodnutí KÚ Plzeňského kraje – Přivaděč Týnec n. S.“ zpracovaný dne 9. 6. 2020 Doc. Dr. Janem Farkačem, CSc. Rovněž v případě tohoto dokumentu je ministerstvo nuceno konstatovat, že jeho zpracovatel se zabývá výhradně subjektivním a částečně právním hodnocením obsahu odvolání a obsahu napadeného rozhodnutí, které zpracovateli nepřísluší. Žádný z uvedených dokumentů neobsahuje nad rámec řečeného žádné informace stran skutkového stavu věci, které by již nebyly součástí stávajících podkladů rozhodnutí, přičemž oba dokumenty jsou z tohoto hlediska neupotřebitelné. Z těchto důvodů ministerstvo označené dokumenty v odvolacím řízení jako důkaz neprovedlo a mezi podklady rozhodnutí je nezařadilo.

Všechna tři odvolání namítají nezákonnost a věcnou nesprávnost napadeného rozhodnutí. První skupina námitek směřuje k otázce potřebnosti souhlasu vlastníků pozemků dotčených umístěním kompenzačních opatření ve smyslu podmínek, za kterých byly výjimky uděleny. Někteří vlastníci pozemků souhlas k umístění opatření doposud neudělili. Dle odvolatelů nelze bez tohoto souhlasu o výjimkách a opatřeních rozhodovat, neboť není zajištěna jejich realizace, trvalé zachování a údržba ve stavu potřebném k účelu, ke kterému jsou navrhována. Argumentaci KÚPK ohledně nepotřebnosti souhlasu vlastníka ve vazbě na možnosti vyvlastnění odvolatel odmítá a svůj názor zevrubněji zdůvodňuje. I v případě připuštění možnosti případného vyvlastnění dotčených pozemků se jedná doposud o teoretickou možnost, pokud prozatím žádné vyvlastňovací řízení neproběhlo, přičemž neproběhlo ani žádné územní či stavební řízení na umístění těchto opatření.

Ministerstvo shledává tyto námítky částečně důvodnými. Předně však zdůrazňuje, že řízení o povolení výjimek ze zákazů stanovených k ochraně ZCHDŽ ve smyslu § 56 ZoPK není řízením, v jehož rámci by bylo apriori rozhodováno o jakýchkoli majetkoprávních vztazích, jejich založení, změně či zrušení. Předmětem tohoto řízení je posouzení splnění podmínek pro případné udělení výjimky, tedy zejména posouzení převahy jiného veřejného zájmu nad zájmy ochrany dotčených ZCHDŽ, případně dalších podmínek vyplývajících z transpozice evropského práva tak, jak jsou tyto zařazeny v ustanovení § 56 odst. 1 a 2 ZoPK. V kontextu řečeného pak ve vazbě na ustanovení § 56 odst. 3 ZoPK a § 67 odst. 4 téhož právního předpisu je předmětem řízení zhodnocení nezbytnosti a rozsahu opatření k vyloučení, zmírnění nebo náhradě negativních vlivů povolované činnosti a souvisejících zásahů. V tomto řízení je tedy jeho předmětem co do kompenzačních opatření posouzení, zda jsou tato opatření dostatečná, přiměřená a perspektivně účinná, případně vhodně navržená z hlediska jejich umístění, rozsahu a způsobu provedení, nikoli založení oprávnění tato opatření bez dalšího realizovat.

Majetkoprávních vztahů se tak řízení dle § 56 ZoPK nedotýká, tudíž ani případný nesouhlas vlastníka pozemku dotčeného umístěním kompenzačních opatření nemůže znamenat překážku posouzení umístění, rozsahu či kvality navrhovaných opatření. Ten je relevantním v dalším řízení o umístění stavby včetně kompenzačních opatření, jsou-li tato do rozsahu stavby zahrnuta, ve kterém se bude následně rozhodovat o umístění záměru spojeném s potřebou řešení otázek souvisejících s majetkoprávními vztahy ke stavbou dotčeným pozemkům. Ministerstvo poukazuje v této souvislosti na ustálenou judikaturu správních soudů, dle které musí být rozhodnutí o povolení výjimky dle § 56 ZoPK vydáno již před rozhodnutím o umístění stavby. V rozhodnutí o umístění stavby se s konečnou platností stanoví mj. stavební pozemek, na němž má být stavba umístěna, jakož i podmínky pro umístění stavby na něm, tedy rovněž požadavky na ochranu životního prostředí. Má-li být stavba umístěna v místě s výskytem ZCHDŽ, musí povolení výjimky předcházet umístění stavby.

Nicméně právě řečené neznamená, že by souhlas či nesouhlas vlastníků pozemků dotčených vybudováním kompenzačních opatření byl pro toto řízení natolik irelevantní, že by jej správní orgán neměl vůbec vyžadovat. Právě naopak. Jak bylo zmíněno, je předmětem řízení dle § 56 ZoPK posouzení, zda jsou navrhovaná kompenzační opatření dostatečná, přiměřená a perspektivně účinná, případně vhodně navržená z hlediska jejich umístění, rozsahu a způsobu provedení. Je v této souvislosti obtížně představitelné, aby žadatel s poukazem na výsledky biologického průzkumu a hodnocení navrhoval často zásadní kompenzační opatření v podobě například vybudování tůní, mokřadů, valů, ekoduktů apod. na cizích pozemcích, ačkoli s vlastníky těchto pozemků vůbec nevešel v kontakt za účelem jejich projednání. Z hlediska zachování příznivého stavu některých z dotčených ZCHDŽ je zcela nezbytné zajistit dlouhodobou funkčnost takových zásadních kompenzačních opatření, což bez vědomí a souhlasu vlastníka dotčeného pozemku s takovými opatřeními patrně nebude

myslitelné. Má-li být pak úkolem správního orgánu posoudit, mimo jiné, vhodnost umístění opatření a perspektivní účinnost, pak nelze vyloučit, že v tomto zájmu může být případný nesouhlas důvodem ke změně formy či umístění konkrétního kompenzačního opatření například na pozemku, jehož vlastník bude s jeho umístěním souhlasit. Konečně pak k argumentaci institutem vyvlastnění ministerstvo zdůrazňuje, že byť v případě řady veřejně prospěšných staveb zvláštní zákon předpokládá jeho využití, vždy se v případě nuceného omezení vlastnických práv či vyvlastnění jedná o postup ultima ratio, který je možný ve výjimečných případech zásadní převahy veřejného zájmu, pro který má být tento postup aplikován, a kterému musí předcházet nezbytná snaha o konsensus ohledně vzniku, změny či zániku vlastnických práv a jejich případného omezení. Konečně pak široce pojímaná argumentace institutem vyvlastnění tak, jak je tato aplikována ze strany KÚPK, není ve vztahu k předmětu řízení dle § 56 ZoPK vzhledem k výše uvedenému stran jeho povahy namístě.

Z těchto důvodů tedy považuje ministerstvo absenci snahy o zajištění stanovisek vlastníků pozemků dotčených umístěním kompenzačních opatření za podstatnou vadu dosavadního řízení, která působí nezákonnost a věcnou nesprávnost napadeného rozhodnutí. Ministerstvo ve svém předchozím stanovisku, o které KÚPK opírá svůj závěr stran nepotřebnosti souhlasu vlastníků dotčených pozemků, hovoří o tom, že pro účely rozhodnutí o výjimce není tento souhlas (v materiálním smyslu) nezbytný, nikoli však o tom, že by jej nebylo potřebné vyžadovat. KÚPK postupoval v zásadě správně, pokud ve výzvě k doplnění žádosti požadoval po žadateli, aby v každém jednotlivém případě pozemku doložil souhlas jeho vlastníka s realizací navržených opatření. Případný nesouhlas sice neznamená, že by nebylo možné o výjimkách věcně rozhodovat, avšak může být důvodem ke změně návrhu či uložení kompenzačních opatření ve prospěch zájmu na ochraně ZCHDŽ. Postup v případě nemožnosti realizace kompenzačních opatření tak, jak je tento předpokládán v podmínce 25 výroku III výrokové části napadeného rozhodnutí, by měl být vyhrazen pro výjimečné situace, které nebylo možné při rozhodování o výjimce předpokládat. Postup správního orgánu by rozhodně neměl takové situace a priori vyvolávat, byť se vlastní řízení dle § 56 ZoPK majetkoprávních vztahů samo o sobě netýká, jak bylo řečeno výše.

Ministerstvo v této souvislosti nepřehlédlo, že vlastníci dotčených pozemků jsou účastníky daného správního řízení a jako takoví mají možnost vyjádřit v řízení své stanovisko, které může obsahovat (a v řadě případů také obsahuje) nesouhlas s vybudováním kompenzačních opatření na jimi vlastněných pozemcích. Procesní právo účastníka správního řízení však nelze zaměňovat s povinností žadatele jednat s vlastníky pozemků a doložit k žádosti jejich stanovisko, navrhuje-li stavby či jiná opatření na jimi vlastněných pozemcích, ke kterým žadatel žádá vlastnická, užívací či jiná práva k věcem cizím, která by jej k podobným zásahům opravňovala, nemá. S ohledem na výše řečené shledává ministerstvo současně nedostatečným způsob, jakým KÚPK reagoval na uvedená vyjádření některých vlastníků pozemků, kdy prostým odkazem na stanovisko ministerstva ohledně postradatelnosti souhlasu vlastníka pozemku věcně danou námitku obsahující nesouhlas vlastníka ani v jednom případě nevypořádal. Proto bude úkolem KÚPK v dalším řízení krom doplnění podkladů rozhodnutí ve smyslu výše řečeného adekvátně vyhodnotit námitky vlastníků dotčených pozemků ohledně nesouhlasu s umístěním kompenzačních opatření.

Další skupina námitek shodných pro všechna tři odvolání směřuje proti způsobu vyhodnocení veřejného zájmu na straně zamýšleného stavebního záměru a související vyhodnocení splnění podmínek pro udělení výjimky dle § 56 ZoPK. Dle odvolatelů žadatel předkládá toliko argumenty stran potřeby záměru výstavby, nedokládá však převahu veřejného zájmu nad zájmem ochrany přírody. KÚPK dovozuje intenzitu veřejného zájmu na stavbě významem stavby dálnice D3, tato však není předmětem tohoto řízení, tím je pouze

přivaděč Týnec nad Sázavou. Pro účely této stavby však žadatel nedoložil KÚPK splnění podmínek pro udělení výjimky.

Ministerstvo po posouzení souvisejících částí napadeného rozhodnutí těmito námitkám přisvědčuje. Jak vyplývá z poměrně obsáhlého odůvodnění KÚPK stran existence veřejného zájmu na výstavbě záměru „Přivaděč Týnec nad Sázavou“, tento se opírá takřka výhradně o význam samotné dálnice D3 s tím, že výstavba daného záměru je deklarována jako nezbytná z důvodů naplnění jejích cílů a obsáhle popisovaného významu. Takové argumentaci však ministerstvo nemůže přisvědčit. Stavbou přivaděče Týnec nad Sázavou má být zajištěno napojení regionu a města Týnec nad Sázavou na související úsek dálnice D3 Hostěradice – Václavice a usnadnění cesty řidičů k D3. Nejedná se tedy o úsek dálnice či její nedílnou součást, ale o relativně samostatnou parametrově nižší stavbu v podobě silnice druhé třídy. Nelze tedy v případě významu a hlavního úkolu přivaděče Týnec nad Sázavou argumentovat potřebou zlepšení dopravního spojení mezi Jihočeským krajem a Prahou, propojením se silniční sítí Rakouska, úsporou času při cestování apod., když tento význam přivaděč přirozeně nemá a kýžené funkce plnit nemůže. Dálnice D3 nepochybně může své funkce a svůj význam v rozsahu akcentovaném ze strany KÚPK naplňovat i bez výstavby přivaděče Týnec nad Sázavou. Ministerstvo nepochybně, že daný stavební záměr se stavbou dálnice D3 souvisí, nicméně zjevně se jedná o relativně samostatný stavební záměr, který musí být jako takový v případě snahy o identifikaci veřejného zájmu na takové stavbě a jeho případné převaze nad zájmy na ochraně přírody hodnocen. Je nepochybné, že význam dálnice D3 může být v rámci souvisejících úvah brán jako jeden z faktorů, avšak má-li být významem záměru směřování předpokládaného toku dopravy směrem k této dálnici cestou přivaděče namísto dopravního zatížení přilehlých obcí mimo takto vytyčený koridor, pak právě k těmto faktorům je nutno přihlížet jako k faktorům klíčovým. Úvahy stran významu samotné dálnice se v tomto případě ve způsobu jeho uchopení ze strany KÚPK vesměs vymykají danému záměru nejen věcně, ale především se zcela mýlí s potřebou hodnocení konkrétního vlivu stavby v podmínkách zcela konkrétně vymezené části přírodního prostředí. Nelze kupříkladu poměřovat přínos stavby dálnice co do odhlučnění či odvedení dopravy z určité oblasti s jejím vlivem na ZCHDŽ v oblasti zcela jiné, případně argumentovat zcela obecnými přínosy stavby bez konkretizace jejich dopadu na daném zcela konkrétním řešeném území. Takové poměrování je zcela nepodstatné co do významu k řešení otázky naplnění podmínek pro případné povolení výjimky ve smyslu § 56 ZoPK.

Uvedeným požadavkům stran potřeby konkrétních úvah KÚPK v obsahu napadeného rozhodnutí nedostál. Ministerstvo nepřehlédlo, že argument významu stavby dálnice D3 KÚPK opírá o rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 6. 2019, zn. 4 As 89/2019-68, nicméně má ministerstvo za to, že KÚPK nosné důvody tohoto rozsudku v rámci vlastní argumentace nesprávně uchopil. Nejvyšší správní soud se v uvedeném rozsudku zabývá co do problematiky udělování výjimek dle § 56 ZoPK otázkou přípustnosti odděleného posuzování jednotlivých dílčích částí většího záměru. Toto oddělené posuzování soud připouští s tím, že je nutno vyloučit případy účelového dělení (salámová metoda). Vždy je nutno přihlížet v takových případech současně k záměru jako celku, avšak současně je v otázce zásahu zákonem chráněného zájmu na ochraně ZCHDŽ nezbytné hodnotit dílčí část záměru. Tedy v případě, pokud by záměr byl částí záměru většího, bylo by namíste přihlížet při hodnocení významu záměru jako celku, avšak současně by bylo nutné zabývat se v rámci vlivu záměru na jednotlivé složky přírody konkrétně ve vazbě na danou jeho část. Dle výše zdůvodněného názoru ministerstva však záměr výstavby přivaděče Týnec nad Sázavou nelze považovat za dílčí část výstavby dálnice D3, jakým jsou jednotlivé úseky dálnice, což význam argumentace soudu v daném rozsudku pro řešení daného problému poněkud relativizuje. Závěry KÚPK se tedy s obsahem rozsudku míjejí, když nereflektují situaci, kdy posuzován není jakýsi dílčí úsek

většího stavebního celku, ale samostatná stavba se zcela vlastním technickým a společenským významem.

KÚPK tedy v novém řízení znovu vyhodnotí existenci veřejného zájmu na stavbě předloženého záměru, tedy na výstavbě Přivaděče Týnec nad Sázavou a znovu posoudí jeho případnou převahu nad zájmem na ochraně přírody v dané, záměrem dotčené, lokalitě. Ministerstvo podotýká, že definování důvodů veřejného zájmu na realizaci záměru a jejich převahy nad důvody veřejného zájmu ochrany přírody v konkrétním případě je úkolem žadatele, nikoli orgánu ochrany přírody. Nahlíží-li ministerstvo v této souvislosti obsah návrhu žadatele, pak tento se jeví krajně nedostatečným. Bude tedy souvisejícím úkolem KÚPK požadovat doplnění návrhu o právě řečenou argumentaci, neboť domýšlet tuto za žadatele není jeho úkolem.

Dlužno dodat, že deficit v identifikaci veřejného zájmu a jeho váhy na straně záměru výstavby přivaděče, který je v průběhu celého odůvodnění napadeného rozhodnutí směřován s významem dálnice D3, činí v zásadě vadnými veškeré úvahy navazující na toto prvotní posouzení co do poměření toho zájmu a zájmu na ochraně přírody. Doposud tedy nebyla věcně správně řešena ani otázka splnění podmínky existence naléhavých důvodů převažujícího veřejného zájmu na straně výstavby přivaděče a existence či neexistence jiného uspokojivého řešení, když v obsahu odůvodnění napadeného rozhodnutí je vždy argumentováno toliko potřebou výstavby dálnice D3, nikoli stavby posuzované. To se přirozeně promítá do dalších úvah stran řešení otázky samotné výjimky pro jednotlivé ZCHDŽ. Ministerstvo se tedy z těchto důvodů nezabývalo navazujícími námitkami obsaženými v odvolání, které směřují do jednotlivých dílčích úvah KÚPK stran veřejného zájmu na výstavbě vlastní D3, neboť jejich podrobné posuzování jeví se v tomto případě nadbytečným, lze-li očekávat nové řešení zásadně odlišné od řešení stávajícího. Pokud odvolatel vznáší námitky stran tvrzené nedostatečnosti či absence vypořádání jejich vyjádření vznesených v rámci dosavadního správního řízení, bude na KÚPK, aby se těmito znovu a řádně zabýval v kontextu nového posouzení, shledá-li je v tomto ohledu relevantními.

V další části odvolatelé shodně namítají, že žádost neprokazuje splnění podmínek závazného stanoviska EIA, konkrétně podmínek č. 27 až 43, což je námitka vznesená již v průběhu dosavadního řízení, na kterou KÚPK nijak nereagoval. Odvolatelé dále uvádějí, že řízení dle § 56 ZoPK sice není navazujícím řízením, nicméně jsou přesvědčení, že ověřovací stanovisko je a musí být podkladem pro toto řízení. Odvolatelé dále uvádějí obsah § 50 správního řádu, přičemž bez bližší konkretizace namítají porušení § 50 odst. 3 téhož právního předpisu.

Ministerstvo tyto námitky důvodnými neshledává, přičemž při jejich hodnocení naráží na určitou nesrozumitelnost jejich formulace. Pokud jde o povinnost plnění podmínek závazného stanoviska, pak tato nastává v případě vykonatelnosti rozhodnutí vydaného v navazujícím řízení, kdy toto rozhodnutí je činní fakticky a především právně závaznými. Rozhodnutí o výjimce dle § 56 ZoPK není rozhodnutím vydávaným v navazujícím řízení, jak odvolatelé správně uvádějí. Proto ani jakékoli podmínky stanovené v závazném stanovisku nejsou pro jeho obsah závazné. Pokud jde o možnost fakultativního zohlednění podmínek závazného stanoviska EIA v procesu posuzování možnosti povolení výjimky z ochrany ZCHDŽ, pak podmínky, na které poukazují odvolatelé, se týkají ochrany vod, tudíž ministerstvu není zřejmá jejich souvislost s řešenou věcí. Zcela irrelevantní je pak požadavek na vydání ověřujícího stanoviska k závaznému stanovisku EIA před vydáním rozhodnutí dle § 56 ZoPK. Ustanovení § 9a odst. 6 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, ohledně „ověřujícího“ stanoviska dopadá výhradně na situace žádostí o zahájení navazujícího řízení, kterým řízení dle § 56

ZoPK, jak bylo řečeno, není. Zcela nekonkrétní a neodůvodněnou pak ministerstvo shledává námitku údajného porušení § 50 odst. 3 správního řádu, když odvolatelé setrvávají na prostém tvrzení právě řečeného.

V rámci dalších námitek namítají odvolatelé formální nedostatky napadeného rozhodnutí a jeho rozpor s § 45 a § 68 odst. 2 správního řádu. Dle odvolatelů není v napadeném rozhodnutí vůbec označena žádost žadatele a datum zahájení správního řízení, což znemožňuje určit, podle jakých právních předpisů mělo být v řízení postupováno. V žádosti chybí konkrétní označení potencionálně dotčených ZCHDŽ a projektová dokumentace je označena pouze rokem.

Ministerstvo těmto námitkám nepřisvědčuje a shledává je neopodstatněnými. Z výrokové části napadeného rozhodnutí zřetelně a bez důvodných pochybností vyplývá, o jaké žádosti bylo rozhodováno, způsob řešení právní podstaty věci a rovněž pak jakých právních norem bylo při rozhodování užito. Je z ní zcela zřejmý obsah posuzované žádosti, označení související projektové dokumentace a rovněž výčet ZCHDŽ, ke kterým je výjimka povolována. Údaj o datu zahájení řízení není obligatorní součástí výrokové části rozhodnutí. Tento je zřejmý z odůvodnění rozhodnutí s tím, že z výroku jasně vyplývá, jakých právních předpisů bylo užito a v jakém časovém znění. Tyto údaje tedy nepochybně dovolují posoudit, zda byly na věc aplikovány právní normy v odpovídajícím časovém znění.

Ministerstvo nicméně v rámci úplné revize zákonnosti napadeného rozhodnutí identifikovalo řadu zásadních nedostatků formální povahy, které se promítají do otázky věcné správnosti napadeného rozhodnutí a současně je činí nezákonným.

Dle ustanovení § 56 odst. 7 ZoPK v případě povolení výjimky ze zákazů u ZCHD rostlin a živočichů platí pro obsah rozhodnutí podle § 56 odst. 1 nebo 6 obdobně § 5b odst. 3 ZoPK. Povinnosti uvedené v § 5b odst. 5 ZoPK platí obdobně pro orgán ochrany přírody při povolování výjimky ze zákazů u zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů a pro osobu, které byla povolena výjimka ze zákazů u zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů podle odstavce 1 nebo 6. Ustanovení § 5b ZoPK upravují podmínky pro odchylný postup při obecné ochraně ptáků (odst. 1), nicméně vzhledem k formulaci § 56 odst. 7 ZoPK je nezbytné použít v rámci obdobné (a tedy ve smyslu legislativních pravidel prakticky doslovné) aplikace těchto pravidel k rozhodování o výjimkách nejen pro ptáky, ale veškeré ZCHD živočichů a rostlin. Dle § 5b odst. 3 ZoPK musí tedy rozhodnutí o výjimce dle § 56 odst. 1 a 2 ZoPK obsahovat (a) označení druhů a množství ptáků, na které se má výjimka vztahovat, (b) prostředky, způsob nebo metody povolené pro odchyt nebo zabíjení, (c) důvod pro výjimku, podmínky a časové a místní okolnosti, za nichž lze takto postupovat (d) způsob kontrol, které bude orgán ochrany přírody stanovující odchylný postup provádět. Dle § 5b odst. 5 pak ten, komu byla výjimka udělena, je povinen do 31. prosince každého roku nahlásit orgánu ochrany přírody zásah provedený na základě odchylného postupu. Orgán ochrany přírody o tom neprodleně informuje Ministerstvo životního prostředí.

Nahlíží-li ministerstvo obsah napadeného rozhodnutí, pak je toho názoru, že uvedené požadavky nenaplnuje. Předně rozhodnutí neobsahuje ani alespoň řádové počty jedinců ZCHDŽ, na které se má výjimka vztahovat. To je na jednu stranu v rozporu s požadavky stran obligatorního obsahu napadeného rozhodnutí dle § 56 odst. 7 ZoPK, na stranu druhou relativizuje tento nedostatek kvalitu úvah KÚPK ohledně významu zákonem chráněného zájmu na straně ochrany ZCHDŽ a vlivu realizace záměru na udržení příznivého stavu druhu z hlediska ochrany lokálních populací. Bez alespoň řádové kvantifikace počtu jedinců přinejmenším u těch ZCHDŽ, kteří jsou v dotčeném území detekováni jako trvaleji se vyskytující, je nutně nezbytným podkladem pro úvahy ohledně intenzity potencionálního negativního dopadu záměru co do rozsahu zasažené populace, a tedy nutným kritériem

významu a intenzity zájmu na straně ochrany ZCHDŽ. Dle § 3 odst. 3 písm. t) ZoPK je pak dále stav druhu považován za příznivý, jestliže údaje o populační dynamice druhu naznačují, že se dlouhodobě udržuje jako životaschopný prvek svého přírodního stanoviště, a přirozený areál rozšíření druhu není a pravděpodobně nebude v dohledné budoucnosti omezen a existují a pravděpodobně budou v dohledné době nadále existovat dostatečně velká stanoviště k dlouhodobému zachování jeho populací. Nelze rozumně uvažovat o zachování příznivého stavu druhu, nejsou-li předem zjišťovány skutečnosti o četnosti populace druhu v dotčené lokalitě a předpokládaném vlivu činnosti na ni, což jsou okolnosti, které nepochybně mají na udržení příznivého stavu druhu podstatný vliv. Pokud je v textu užito k charakteristice četnosti populace slovních výrazů „ojediněle“, „početní jedinci“ či „nízká zjištěná početnost“, pak takový způsob vymezení počtu ZCHDŽ, na které se má výjimka vztahovat, nelze považovat z hlediska právě řečeného za dostatečný.

Ustanovení § 5b odst. 3 písm. d) ZoPK dále ve spojení s § 56 odst. 7 téhož právního předpisu vyjadřuje požadavek na určení způsobu kontrol prováděných při kontrole dodržování udělené výjimky orgánem ochrany přírody. Ani tento obsahový požadavek není v rámci napadeného rozhodnutí naplněn. KÚPK na několika místech v rámci podmínek udělované výjimky zakotvuje povinnost zajištění průběžného biologického dozoru stavby a určuje některé úkoly, které má tento dozor v průběhu platnosti výjimky plnit, a to včetně spolupráce s příslušným orgánem ochrany přírody. Avšak již žádným způsobem nestanovuje způsob, jakým bude vlastní kontrolní činnost provádět samotný orgán ochrany přírody, neboť kontrola vykonávaná ze strany biologického dozoru přirozeně není kontrolou orgánu ochrany přírody. Jelikož tento nedostatek nemá samozřejmě vliv na zachování kontrolních kompetencí orgánu ochrany přírody, jedná se přesto o zjevný nedostatek obligatorních náležitostí napadeného rozhodnutí.

Konečně nelze dle názoru ministerstva zcela aprobovat ani způsob, jakým je udělovaná výjimka určována co do plošného působení. V obsahu výrokové části napadeného rozhodnutí je výjimka udělována pro realizaci stavby (k časovému působení výjimky viz výše), která je dále označena názvem příslušné projektové dokumentace, po kterém následuje výčet stavbou dotčených katastrálních území. Z obsahu odůvodnění napadeného rozhodnutí se lze dále konkrétněji dobrat toliko označení pozemků určených k umístění kompenzačních opatření a bližšího označení lokality chlebských rybníků. Takové vymezení co do prostorového působení výjimky však nelze mít za dostatečné, neboť výjimka se jistě nemá vztahovat na celá katastrální území dotčených obcí. Bude tak nezbytné, aby KÚPK v tomto ohledu doplnil své rozhodnutí o bližší určení plošného rozsahu udělované výjimky vázané na danou stavbu, k čemuž lze užít například kilometráže, obecně známých či místních názvů významnějších dotčených lokalit či jiné jejich konkrétnější označení.

Pokud se ministerstvo vrátí k obsahu odvolání, pak odvolatelé dále namítají zastaralost a nedostatečnost podkladových materiálů. Dle odvolacích námitek KÚPK uznává rozpor odborného stanoviska Doc. Farkače s požadavky vyhlášky č. 142/2018 Sb., nicméně nevyvozuje z tohoto rozporu žádné závěry. Odvolatelé poukazují na konstatování KÚPK ohledně přepjatého formalizmu v případě trvání na přepracování stanoviska do podoby souladné s uvedeným právním předpisem, přičemž shledávají takový přístup KÚPK nezákonným. V rámci odvolání je pak podrobováno kritice konstatování KÚPK stran podchycení všech významně dotčených ZCHDŽ s tím, že dle odvolatelů je nezbytné udělit výjimku pro všechny ZCHDŽ, do jejichž ochrany by mohlo být škodlivě zasahováno. Odvolatelé dále odmítají nesení důkazního břemene stran výskytu ZCHDŽ nad rámec doposud identifikovaných.

Ani tyto námitky neshledává ministerstvo důvodnými. Co se týká souladu dokumentu „Odborné stanovisko autorizované osoby a požadovaná aktualizace závěrů a kompenzačních opatření STAVBA D3 Přivaděč Týnec nad Sázavou (Farkač. J., 30. 6. 2019) s požadavky vyhlášky č. 142/2018 Sb., pak ministerstvo podotýká, že zmíněná vyhláška nabyla účinnosti dnem 1. 8. 2018, přičemž v § 8 přechodných ustanovení vyhlášky je co do její časové působnosti určeno, že ustanovení této vyhlášky se použijí pro posuzování vlivů záměrů, koncepcí, politiky územního rozvoje, návrhu zásad územního rozvoje, návrhu územního plánu a pro hodnocení vlivu zásahu na chráněné zájmy, jejichž zpracování bylo zahájeno po dni nabytí účinnosti této vyhlášky. Hodnocení vlivu však v tomto případě bylo zahájeno již před uvedeným dnem nabytí účinnosti vyhlášky, když původní dokument byl zpracován v květnu 2018 a jeho aktualizace v červnu 2019. Pokud ministerstvo posuzuje obsah odborného stanoviska doc. Farkače a jeho aktualizaci, pak má za to, že informace v něm obsažené jsou zcela dostatečné pro potřeby rozhodování o případných výjimkách z ochrany potencionálně dotčených ZCHDŽ. Ve shodě s KÚPK tak ministerstvo neshledává potřebu další aktualizace hodnocení, neboť daná vyhláška se na toto nevztahuje a poslední aktualizace byla provedena před cca jedním rokem. Krom toho byla úplnost katalogu zjištěných ZCHDŽ potvrzena stanoviskem AOPK ze dne 3. 10. 2019.

Co se týká rozsahu udělovaných výjimek pro ZCHDŽ, pak ministerstvo poukazuje předně na ustanovení § 50 odst. 1 a 2 ZoPK, dle kterých jsou zvláště chránění živočichové chráněni ve všech svých vývojových stádiích, chráněna jsou jimi užívaná přirozená i umělá sídla a jejich biotop. Je zakázáno škodlivě zasahovat do přirozeného vývoje těchto živočichů, zejména je chytat, chovat v zajetí, rušit, zraňovat nebo usmrčovat. Není dovoleno sbírat, ničit, poškozovat či přemísťovat jejich vývojová stádia nebo jimi užívaná sídla. Je též zakázáno je držet, chovat, dopravovat, prodávat, vyměňovat či je za tímto účelem nabízet. Pokud se následně v § 56 ZoPK hovoří o přípustnosti výjimek z těchto zákazů, pak se nutně jedná o případy, kdy má být vykonávána určitá činnost, v jejímž důsledku lze předpokládat porušení zákazů k ochraně ZCHDŽ. Nelze tedy přisvědčit názoru odvolatelů o tom, že výjimka musí být udělena pro všechny v lokalitě se potencionálně vyskytující ZCHDŽ. Předně na výjimku není právní nárok, tedy tato ve výsledku nemusí být udělena vůbec, přičemž v tom případě ten, kdo hodlá vykonávat potencionálně škodlivou činnost, musí respektovat veškeré zákazy plynoucí v tomto případě z § 50 odst. 1 a 2 ZoPK. Pokud je namístě o výjimce ze zákazů k ochraně ZCHDŽ v konkrétní věci uvažovat, pak tato se může vždy vztahovat pouze na ty ZCHDŽ, u kterých lze předpokládat jakýkoli negativní vliv činnosti, jejíž výsledky se tak mohou dostat do kolize se zákazy k ochraně ZCHDŽ. Pokud se v lokalitě vyskytuje ZCHDŽ, pro který výjimka ze zákazů udělena nabyla, pak se na jedince tohoto druhu vztahují veškeré zákazy uvedené v § 50 odst. 1 a 2 ZoPK, které je nezbytné respektovat. Dle názoru ministerstva je namístě postupovat při určování rozsahu každé případné výjimky udělované na základě § 56 ZoPK restriktivně, a tuto povolit pouze v odůvodněných případech za splnění stanovených podmínek a pouze pro ty živočichy, u kterých může reálně k negativnímu vlivu činnosti dojít. Cílem by měla být motivace toho, kdo škodlivou činnost vykonává, aby se v krajině choval maximálně šetrně a ZCHDŽ zasahoval v co nejmenší míře. Pokud by ministerstvo přistoupilo na požadavek odvolatelů ohledně potřeby udělení výjimky pro veškeré ZCHDŽ, pak by takové povolení představovalo velmi široký prostor pro škodlivé působení činnosti bez toho, aby byly ve výsledku respektovány jakékoli primárně podstatné zákazy k ochraně ZCHDŽ sloužící. Takový přístup považuje ministerstvo vůči ochraně ZCHDŽ za neakceptovatelný.

Ministerstvo k danému tématu zdůrazňuje, že správní orgán, který vede řízení o žádosti, je obsahem a rozsahem návrhu vázán bez možnosti je mimo rámec dispozice žadatele jakkoli rozšiřovat. Byť zejména soudní rozhodovací praxe dovodila možnost zahájit řízení o výjimkách dle § 56 ZoPK i z úřední povinnosti, nelze takto postupovat v řízení zahájeném na návrh

žadatele. V takovém případě je to právě žadatel, kdo určuje předmět řízení. Jak bylo již výše uvedeno, rozhodnutí o výjimce dle § 56 ZoPK není rozhodnutím, které by opravňovalo jeho držitele k realizaci škodlivé činnosti, pokud na takové rozhodnutí navazuje jiné řízení, v jehož rámci je teprve rozhodováno o případném jejím povolení. Povinnost orgánu ochrany přírody ve směru hájení zájmu na ochraně ZCHDŽ se tak „přenáší“ na tento jiný správní orgán, v jehož kompetenci je povolení škodlivé činnosti a který je povinen zabývat se úplností existující výjimky pro účel dané povolované činnosti. Zjištění existence dalších ZCHDŽ nad rámec existujícího povolení výjimky co do rozsahu určené na bázi návrhu žadatele, které by mohly být povolovanou činností škodlivě zasažené, představuje překážku pro kladné rozhodnutí o povolení činnosti, ledaže dojde k dodatečnému posouzení těchto dalších ZCHDŽ, vlivu činnosti a možných kompenzačních opatření dalším postupem dle § 56 ZoPK, což je postup, který předpokládá ustanovení § 56 odst. 6 ZoPK.

V daném případě má tak ministerstvo za to, že kromě dvou výjimek zmíněných v další části tohoto rozhodnutí KÚPK přihlédl ke všemu, co bylo v dosavadním procesu stran výskytu ZCHDŽ zjištěno. Pokud nebyla v rámci napadeného rozhodnutí povolena výjimka ze zákazů k ochraně určitého dalšího ZCHDŽ, pak to neznamená, že tento druh může být činností legálně škodlivě zasahován, ale právě naopak platí pro účely jeho ochrany veškeré zákazy zahrnuté v § 50 odst. 1 a 2 ZoPK, ledaže bude možný zásah znovu posouzen postupem dle § 56 ZoPK. V podmínkách napadeného rozhodnutí je zakotvena povinnost průběžného biologického průzkumu během celé stavby, která bude zárukou maximálně aktuálního náhledu na výskyt ZCHDŽ v lokalitě a vlivu realizace záměru na jejich populaci. Pokud bude identifikován výskyt ZCHDŽ, u kterého bude existovat potence vlivu výstavby co do možného porušení zákazů k jeho ochraně, bude opět povinností žadatele požádat o případnou výjimku dle § 56 ZoPK a přinejmenším dočasně zamezit negativnímu vlivu stavby například jejím přerušením. Rovněž pak orgány ochrany přírody jsou v takových případech oprávněni konat ve směru k zajištění ochrany ZCHDŽ, a to například cestou omezení nebo zákazu škodlivé činnosti ve smyslu § 66 ZoPK, přinejmenším po dobu řízení o nové výjimce.

Konečně, co se týká námitky ohledně nesení důkazního břemene v případě prokazování výskytu ZCHDŽ, ani zde ministerstvo její důvodnost neshledává. Jistě lze souhlasit s odvolateli, že odpovědnost za opatrování podkladů rozhodnutí nese správní orgán. Avšak jak KÚPK zcela správně poukázal, pokud účastníci řízení uvádějí v řízení jakákoli tvrzení stran skutkového stavu věci, je na základě § 52 správního řádu jejich povinností označit důkazy na jejich podporu. Není myslitelné, aby účastník řízení uvedl určité skutkové tvrzení a ponechával na správním orgánu, aby jej dokázal. S ohledem na formulaci souvisejících odvolacích námitek je však nezbytné rozlišovat mezi povinností správního orgánu **opatrovat** podklady řízení a **zjišťovat** podstatné skutkové okolnosti a povinností účastníka řízení **označit** důkazy na podporu svých tvrzení. Pokud je po účastníku řízení zákonem vyžadováno označení důkazů, pak to bez dalšího neznamená, že by měl účastník řízení takové důkazy současně opatrovat (což však nelze vyloučit). Zpochybňují-li odvolatelé rozsah doposud zjištěných ZCHDŽ potencionálně negativně ovlivněných výstavbou záměru a uvádějí další ZCHDŽ nad rámec toho, co je v podkladech řízení a žádosti žadatele doposud uvedeno, je na nich, aby přinejmenším označili důkazy stran tohoto výskytu. Prosté tvrzení nemůže obstát jako důvod pro zpochybnění míry zjištění skutkového stavu věci vedle podkladů vzešlých z faktického průzkumu lokality a průběžného zaznamenávání výskytu ZCHDŽ v příslušné databázi pod správou AOPK.

Co se týká námitek stran tvrzeného porušení § 68 odst. 3 správního řádu a s tím spojené nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, pak ministerstvo částečně poukazuje na výše řečené stran dosavadní nesprávnosti správní úvahy KÚPK ve věci zájmu na realizaci

posuzovaného záměru, kdy dle závěrů ministerstva bude povinností KÚPK znovu vypořádat veškeré námitky vznesené v dosavadním průběhu správního řízení, které zůstanou ve vztahu k rozsahu nového posouzení relevantní, včetně případných námitek nových. V rozsahu ostatních námitek ministerstvo porušení § 68 odst. 3 správního řádu neshledalo, jak plyne z výše uvedených pasáží.

Nad rámec námitek společných pro všechna tři odvolání uplatnil dále spolek Sdružení Miláčov, z.s. námitku nezákonnosti výroku I výrokové části napadeného rozhodnutí co do zastavení řízení o udělení výjimky ze zákazů na ochranu ZCHDŽ volavka bílá (*Ardea alba*) a ledňáček říční (*Alcedo atthis*). Dle odvolatele je zastavení řízení v těchto případech v rozporu s podklady řízení, konkrétně podkladu v podobě dokumentu „Odborné stanovisko autorizované osoby a požadovaná aktualizace závěrů a kompenzačních opatření STAVBA D3 Přivaděč Týnec nad Sázavou (Farkač. J., 30. 6. 2019), který poukazuje na významný vliv záměru na rybníční soustavu mezi obcemi Chleby, Chářovice a Dunávice, která je odvolatelem hodnocena jako biotop ZCHDŽ volavka bílá. Co se týká ZCHDŽ ledňáček říční, pak tento je v označeném dokumentu hodnocen jako druh hnízdící, přesto byl z procesu vyloučen s tím, že druh byl pozorován v lokalitě pouze při průletu či náhodném sběru potravy. Ministerstvo uvedeným námitkám přisvědčuje.

Co se týká silně ohroženého ZCHDŽ volavka bílá (*Ardea alba*) tato je v bodu 6 v části „závěry a doporučení“ označeného odborného stanoviska jako druh v lokalitě přítomný s tím, že realizace a následný provoz záměru budou mít negativní vliv na tento druh ZCHDŽ (mimo jiných) a jím obývaný biotop. V bodu 12 téže části odborného stanoviska je dále konstatováno, že většina zjištěných druhů ptáků (pozn. včetně volavky bílé) je přímo vázána na rybníční soustavu mezi obcemi Chleby, Chářovice a Dunávice s tím, že plánovaný záměr zasáhne přímo do vysoce cenného prostoru mokřadních společenstev a trvale jej poškodí. Ohledně výskytu silně ohroženého ZCHDŽ ledňáček říční je sice v bodu 6 v části „závěry a doporučení“ označeného odborného stanoviska zmíněn výskyt ve formě nepravidelných přeletů bez toho, aby byly jedinci druhu stavbou jakkoli ovlivněni, avšak v bodu 8 téže části odborného stanoviska je ledňáček říční popisován jako hnízdící druh s tím, že realizace a následný provoz komunikace bude mít na tento druh (opět mimo jiných) negativní vliv včetně významného negativního vlivu na celistvost jimi obývaného biotopu. Rovněž pak v bodu 10 je ledňáček říční zmiňován mezi ZCHDŽ, u kterých jsou navrhována zmírňující opatření.

Jak vyplývá z obsahu žádosti o udělení výjimky a jejího doplnění, žadatel požadoval výjimku dle § 56 ZoPK rovněž pro ZCHDŽ volavka bílá a ledňáček říční. KÚPK v rámci napadeného rozhodnutí v případě zastavení řízení o výjimce pro tyto druhy uvádí, že při tomto postupu vycházel z podkladů řízení, databáze NDOP ČR a z vlastního hodnocení biologie jednotlivých ZCHDŽ. Ohledně volavky bílé uvádí, že tato patří mezi rybožravé ptáky, v dotčeném území nehnízdí, byla pozorována pouze při lovu ryb na okolních rybnících, přičemž tento potravní zdroj nebude stavbou ovlivněn. Tyto závěry KÚPK jsou však v rozporu se zmíněným obsahem traktovaného odborného stanoviska, přičemž tento rozpor není ze strany KÚPK nijak zdůvodněn odkazem na jakékoli jiné podklady či vlastní hodnocení. Rovněž pak v případě ZCHDŽ ledňáček říční KÚPK konstatuje, že tento druh je vázán na tekoucí i stojaté vody, v blízkosti plánované stavby byl zjištěn pouze při potulkách za potravou nad vodní plochou rybníků, přičemž k hnízdění zde nemá vhodné podmínky. Rovněž tyto závěry jsou v rozporu se souvisejícím obsahem uvedeného odborného stanoviska bez nezbytného zdůvodnění takové odchylky, byť lze závěry zkoumání shledat v otázce výskytu ZCHDŽ ledňáček říční poněkud rozporuplným.

KÚPK tedy v dalším řízení znovu řádně vyhodnotí podklady řízení a bude se zabývat otázkou výjimky pro zmíněné ZCHDŽ volavka bílá a ledňáček říční. V tomto směru odstraní

zmiňované rozpory, neboť za stávajícího stavu podkladů rozhodnutí nelze mít za to, že by byl doposud přinejmenším ve věci výskytu ledňáčka říčního a možného vlivu realizace a provozu záměru zjištěn skutkový stav věci bez důvodných pochybností ve smyslu § 3 správního řádu.

Označený spolek dále namítá, že KÚPK způsobem doručování, kdy některým účastníkům řízení doručoval jednotlivě a některým veřejnou vyhláškou, porušil zásadu rovnosti.

Ani tuto námitku neshledává ministerstvo důvodnou. KÚPK vedl zcela správně řízení dle pravidel zahrnutých v § 144 správního řádu, tedy jako řízení s velkým počtem účastníků. V takovém typu řízení lze na základě § 144 odst. 6 správního řádu doručovat všem účastníkům správního řízení veřejnou vyhláškou vyjma účastníků hlavních dle § 27 odst. 1 téhož právního předpisu, kterým se doručuje jednotlivě. Jak vyplývá z obsahu správního spisu, těmto požadavkům KÚPK dostál. Pokud doručoval v určité fázi řízení některým účastníkům ze skupiny účastníků vedlejších kopii oznámení o pokračování v řízení jednotlivě, pak takový postup KÚPK volil dle odůvodnění napadeného rozhodnutí v zájmu informovanosti dosavadních účastníků o změně způsobu doručování vzhledem k rozšíření okruhu účastníků a pokračování řízení formou řízení s velkým počtem účastníků. Takovému postupu, který je nepochybně v zájmu účastníků řízení, nelze nic vytknout. Rovnost účastníků porušena nebyla, neboť nad rámec účastníků dle § 27 odst. 1 správního řádu byla jednotlivě doručována pouze kopie listiny, tudíž účinky doručení stejnopisu originálu cestou veřejné vyhlášky zůstaly pro všechny vedlejší účastníky shodné.

Co se týká zvláště formulované námitky stran nezákonnosti napadeného rozhodnutí (bod 10 odvolání) a uplatnění již v úvodu traktovaného stanoviska RNDr. Vlašina, pak ministerstvo odkazuje na výše řečené. Zmíněný posudek přiložený k odvolání se zabývá dle jeho vlastní preambule výhradně právním hodnocením napadeného rozhodnutí, což jeho zpracovateli nepřísluší. Měl-li odvolatel za to, že skutečnosti obsažené v tomto posudku uplatní jako odvolací námitky, pak tak měl v obsahu odvolání učinit. Prostý odkaz na posudek jako krajně vágně formulovaný důvod z tohoto pohledu nepostačuje. Zpracovatel posudku není účastníkem řízení s komplementárním právem podávat do meritorního rozhodnutí odvolání, tudíž na jeho námitky sami o sobě, nejsou-li součástí námitek aktivně legitimovaného odvolatele, nelze v procesu odvolacího řízení brát zřetel. Uvedené přirozeně nebrání odvolateli uplatnit závěry znalce formou vyjádření při dalším projednávání věci.

Spolek dále namítá porušení § 36 odst. 3 správního řádu, když mu nemělo být umožněno vyjádřit se ke stanovisku AOPK č.j. SR/1994/SC/2018-2, neboť toto nebylo součástí správního spisu.

Ani této námitce ministerstvo nepřisvědčuje. Zmíněné stanovisko AOPK je ve správním spisu zařazeno, ve spisovém přehledu je uvedeno pod položkou 19. Toto stanovisko je uváděno jako podklad řízení v písemnosti KÚPK ze dne 26. 11. 2019, č.j. PK-ŽP/16799/19 (část I, strana 2), v jejímž obsahu jsou účastníci řízení vyzváni k vyjádření ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu. Všichni účastníci řízení tedy byly o existenci stanoviska AOPK jako podkladu řízení řádně vyrozuměni, měli možnost seznámit se s jeho obsahem a k tomuto se vyjádřit. Uvedené tvrzení odvolatele tedy nelze shledat pravdivým.

Konečně označený spolek namítá, že napadené rozhodnutí je zjevně vydáváno pouze pro fázi výstavby záměru, nikoli pro fázi jeho provozu, což odvolatel shledává nezákonným s tím, že výroková část napadeného rozhodnutí v tomto ohledu nekoresponduje v jeho odůvodněním, což je činí nepřezkoumatelným.

Byť ministerstvo nemá za zcela srozumitelnou námitku údajné nepřezkoumatelnosti, neboť tato námitka zůstává v obecné rovině bez potřebné konkretizace, může na tomto místě

konstatovat, že posuzování kvality odůvodnění napadeného rozhodnutí je s ohledem na důvody jeho zrušení prozatím bezpředmětné.

Pokud jde o námitku vztahu udělovaných výjimek toliko na fázi výstavby záměru, pak tyto důvodnými neshledává. Jak bylo již výše uvedeno ve vztahu k rozsahu povolované výjimky v otázce vázanosti správního orgánu obsahem žádosti, je správní orgán povinen v návrhovém řízení respektovat jeho předmět tak, jak je tento žadatelem vymezen. Jak vyplývá z návrhu žadatele ze dne 22. 8. 2018, požaduje tento udělení výjimky v rámci výstavby záměru s délkou platnosti do doby kolaudace stavby. Pokud KÚPK vymezuje v rámci výrokové části napadeného rozhodnutí časovou působnost udělované výjimky termínem „realizace stavby“, odpovídá výrok rozhodnutí obsahu návrhu, nicméně vzhledem k tomu, že ve věci bude znovu rozhodováno, doporučuje však v této souvislosti ministerstvo přesnější vymezení časové působnosti případné výjimky při novém projednání věci. Pokud byla výjimka udělena do doby kolaudace stavby, aktem kolaudace končí a nemůže být tato fakticky využívána déle. Ohledně možných budoucích zásahů platí to, co bylo řečeno výše stran procesu rozhodování o nově zjištěných situacích možného zásahu ZCHDŽ.

Ministerstvo se dále krom již řečeného zabývalo obsahem napadeného rozhodnutí co do jeho zákonnosti nad rámec podaných odvolání, přičemž pokud se ministerstvo zaměří na obsah podmínek, za kterých je výjimka povolována, pak ani zde nepovažuje napadené rozhodnutí za věcně zcela zdařilé. Například co se týká podmínek na ochranu ptačích druhů, obsahují tyto toliko povinnost instalace budek pro lejsky šedé, travnatých pásů a protihlukových stěn. Závěry biologického hodnocení však navrhuje další opatření (např. křovinná pásma, ale rovněž například naváděcí bariéry v případě obojživelníků a plazů) a především opakovaně zdůrazňuje zásadní dopad záměru do oblasti chlebských rybníků s tím, že většina zjištěných druhů ptáků je přímo vázána na rybníční soustavu mezi obcemi Chleby, Chářovice a Dunávice s tím, že plánovaný záměr zasáhne přímo do vysoce cenného prostoru mokřadních společenstev a trvale jej poškodí. Ve vazbě na toto zjištění však chybí jakákoli kompenzační opatření k omezení negativního vlivu záměru na ptačí druhy vázané na daný biotop, ačkoli negativní vliv záměru na tyto ZCHDŽ jeví se u daného záměru zásadním. Rovněž pak určení časových okolností povinnosti zajištění provedení kompenzačních opatření v podmínce č. 24 není zcela vyhovující. Nepochybně některá opatření je nezbytné provést již před zahájením samotné výstavby, zejména z hlediska potřeby jejich funkčnosti a využitelnosti v této fázi realizace. Dále pak určení času v podmínce povinnosti udržovat tato opatření funkční po dobu 10 let od dokončení stavby není zcela jasné, neboť není zřejmé, co je oním dokončením stavby míněno, tedy zda se má jednat o ukončení stavebních prací, kolaudaci, zprovoznění, zda se tento moment vztahuje pouze ke stavbě daného přivaděče, ke stavbě příslušného úseky D3 či ke stavbě D3 jako celku (je-li tato stavba brána jako součást stavby D3) atd. Přinejmenším v tomto ohledu bude tedy nezbytné podmínky zpřesnit s tím, že přirozeně bude nezbytné podmínky přizpůsobit novému hodnocení veřejných zájmů tak, jak k tomuto bude KÚPK povinen na základě výše uvedeného. Rovněž bude nezbytné doplnit podmínky o požadavky stran výkonu kontrol orgánu ochrany přírody a bližší podmínky zajištění průběžného monitoringu lokality.

Na základě výše uvedeného, kdy ministerstvo shledalo odvolání všech tří účastníků řízení částečně důvodnými, přičemž v rámci úplné revize zákonnosti napadeného rozhodnutí zjistilo další jeho podstatné vady, rozhodlo o zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení tak, jak vyplývá z obsahu výrokové části tohoto rozhodnutí. V dalším řízení je KÚPK povinen respektovat výše vyjádřený právní názor ministerstva vyjádřený výše k jednotlivým částem napadeného rozhodnutí.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se podle ust. § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat.

Ing. Hubert Bošina

ředitel odboru výkonu státní správy III

podepsáno elektronicky

Rozdělovník:

Do vlastních rukou obdrží účastník řízení:

Ředitelství silnic a dálnic ČR, Na Pankráci 546/56,140 00 Praha – Nusle, zastoupená právnickou osobou PRAGOPROJEKT, a. s., se sídlem K Ryšánce 1668/16, 147 54 Praha 4

Veřejnou vyhláškou se doručuje účastníkům řízení podle ust. § 27 odst. 2 a 3 správního řádu:

- AG AGROPRIM, s.r.o., č. p. 300, 25744 Netvořice
- Bartoš Jaroslav, Zahrady 1165, 28201 Český Brod
- ČR-Povodí Vltavy, státní podnik, Holečkova 3178/8, Smíchov, 15000 Praha 5
- ČR-Státní pozemkový úřad, Husinecká 1024/11a, Žižkov, 13000 Praha 3
- Danielová Lenka, Nová pražská 1647, 25601 Benešov
- Flejberková Irena, č. p. 20, 25741 Chářovice
- Hauzar Josef, č. p. 18, 25741 Chářovice
- Kalaš Ladislav, č. p. 64, 25741 Chářovice
- Kudrna Václav, č. p. 19, 25741 Chleby
- LVbio, s. r. o., Strachovská 726, 39301 Pelhřimov
- Obec Chářovice, č. p. 38, 25741 Chářovice
- Pazdera Milan, č. p. 3, 25741 Chářovice
- Pilát Jaroslav, č. p. 19, 25741 Chářovice
- Pilátová Jarmila, č. p. 19, 25741 Chářovice
- Stejskal Václav, č. p. 58, 25744 Chářovice
- Stejskalová Helena, č. p. 58, 25744 Chářovice
- Svoboda Miroslav, č. p. 9, 25741 Chářovice
- Svobodová Miluše, č. p. 9, 25741 Chářovice

- Stejskal Petr, č. p. 58, 25744 Chářovice
 - Štěpán Jaroslav, U Janovického potoka 164, 25741 Týnec nad Sázavou
 - Vilímková Marie, č. p. 5, 25741 Chářovice
 - Žížala Josef, Úročnice 4, 25601 Benešov
 - Žižka Jaroslav, č. p. 39, 25741 Chářovice
 - Jirásková Jindřiška, Rvačov 123, 41301 Roudnice nad Labem
 - Matoušek Michal, č. p. 163, 25741 Bukovany
-
- Okresní sdružení ČSOP Benešov, pobočný spolek, Pláteníkova 264, 258 01 Vlašim
 - Sdružení Miláčov, z. s., Vrchotovy Janovice 22, 257 53 Vrchotovy Janovice
 - Městys Netvořice, Mírové náměstí 19, 257 44 Netvořice

S žádostí o vyvěšení písemnosti po dobu 15 dní na úřední desce a způsobem umožňující dálkový přístup obdrží:

- Městys Netvořice, Mírové náměstí 19, 257 44 Netvořice
- Obec Chleby, Chleby 4, 257 41 Týnec nad Sázavou
- Obec Chářovice, Chářovice 38, 257 41 Týnec nad Sázavou
- Město Týnec nad Sázavou, K Náklí 404, 257 41 Týnec nad Sázavou

Po nabytí právní moci:

Krajský úřad Plzeňského kraje, odbor životního prostředí, Škroupova 18, 303 13 Plzeň

Vlastní

Protokol o převodu

Datum a čas vyhotovení protokolu:	28. 8. 2020 10:07:33
Typ protokolu:	Z analogové do elektronické
Uživatel:	Mgr. Tomáš Marek
Pozice:	Vedoucí 522 - Tomáš Marek

Dne 28. 8. 2020 10:07:33 ověřuji, že se soubor, který vznikl převedením vstupu v listinné formě do formy elektronické, skládající se z 15 listů, věcně zcela shoduje s obsahem vstupu.

Zajišťovací prvky: **bez zajišťovacího prvku**

Informace o systémové značce: